

num. 5., qui subdit: An autem id fuerit primum momentum usus rationis, quis certo definit? concludens postmodum num. 6. illud certius, ac citra dubium omne ex Patrum sententia esse, Deiparam mortalium primam, Virginitatem vovisse, eandemque ex voto servasse.

Quarto. Non pauci mordicus sustinent, Virginitatis votum absolute prorsus fuisse a B. Virgine emissum; nihilque plane causæ fuisse, cui illud primum conditione suspenderet. Et hujus sententiæ est citatus Serry, cujus sunt allata verba.

Quinto. Quidam contendunt, solemne votum Virginitatis fuisse a B. Virgine emissum in templo, simplex vero quando ad rationis usum pervenit. Contra quos alii asserunt, ac tuentur, Virginitatis propositum primo Virginem concepisse in matris suæ utero, quando scilicet inibi fuit absque ulla labe concepta, & a Deo sanctificata; votum vero emisisse, quando in templo fuit præsentata; non fuisse tamen solemne, sed simplex, quia tunc in usu non erant, nec praxi mandari poterant, quæ modo ad solemnitatem voti sunt necessaria.

Dicimus I. Mariam Deiparam tunc primum Deo obrulisse virginitatem suam, quando in matris utero fuit omnis maculæ experta concepta, & a Deo sanctificata; quando vero deinde fuit in templo præsentata, tunc primum propositum confirmasse, & Virginitatis votum emisisse; adeoque ante desponsationem cum B. Joseph, & ante acceptam ab Angelo salutationem.

I. Probatur. Cognoscebat jam Beatissima Maria, ipsomet Serry fatente, gratissimam esse Deo Virginitatem: ergo tunc debebat illam Deo offerre, quando hoc primo cognovit; sed hoc primo cognovit in suo primo Conceptionis instanti, quando rationis compos fuit effecta: ergo tunc, & non postea fecit Deo primam suæ virginitatis oblationem. Probatur minor subsumpta; cæteræ enim propositiones considerantibus patent. Facta rationis compos debebat quid perfectius pro seipsa esse, & quid Deo charius cognoscere; ergo cognovit virginitatis oblationem esse Deo acceptissimam, & in seipsa perfectissimam: ergo tunc illam fecit. Antecedens est certum; quia quum facta fuerit rationis compos per miraculum non naturaliter, non debebat in cognoscendo naturæ legibus coarctari, sed illico peringere ad perfectissimam cognitionem, quam deinde sequi debebat perfectissima

oblatio; quemadmodum Joannes Baptista, qui pariter in utero matris rationis usum accepit, inibi illum ostendit per saltus, qui Ambrosio teste lib. 4. de fide cap. 4. erant simul, & purissimæ intelligentiæ, & ardentissimi amoris signa. *Habebat enim intelligendi sensum, qui exultandi habebat affectum.* Scimus controverti a quibusdam, & a S. Thoma præsertim, qui videtur in negativam partem propendere; an B. Virgo, quæ habuit in utero matris rationis usum, habuerit stabilem, & perseverantem rationis, & libertatis facultatem. At hæc nobis sententia est, quod illam habuerit, conveniens erat, ut haberet eo ipso, quod per miraculum, & non naturaliter rationis compos effecta est.

II. Probatur. Nullus erat locus templo opportunior, aptior, & decentior ad virginitatis votum emitendum; ergo tunc primum B. Virgo illud expresse emisit, quando triennis in templo est præsentata. Tunc enim seipsam rotam Deo obtulit; & consequenter tunc etiam quod melius in ea erat, & Deo acceptius obtulit, hoc est, Virginitatis votum emisit. Quod si tunc triennis emisit, jam undecim annis ante desponsationem cum Joseph, Virginitatis votum ab ea factum est, & plus quoque ante acceptam ab Angelo salutationem. Et hoc pacto impugnati remanent illi, qui contendunt tunc tantum conceptum ab ea votum, quum primum ab Angelo intellexit, futurum esse, ut intacta Virginitate pareret Christum. Sed ut hoc luculentius appareat in alterius Conclusionis partis probatione, hæc alia adjungimus momenta sive a Scripturis, sive a Patribus excepta.

III. Probatur. Maria Virgo respondit Angelo nuncianti: *Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco?* Sed hoc impedimentum quod Angelo objiciebat, aliud non erat, quam impotentia cognoscendi virum oborta ex voto Virginitatis emissio: ergo votum hoc fuit emissum ante acceptam ab Angelo salutationem. Probatur minor. Non poterat B. Virgo verbis illis significare solum cognitionis actum, quem nunquam exercuerat; quia, stante potentia cognoscendi, nulla fuisset difficultas objecta. Ut enim ait Serry: partus uti futurus proponebatur ab Angelo; non repugnat autem futurum esse partum, si quæ puella Virum nondum actu cognovit, eundem tamen sit cognitura: nec vicissim repugnat esse cognituram, nisi emissum virginitatis votum, obicem ponat. Eam porro impotentiam